

Commissie voor de Regulering van de Elektriciteit en het Gas
Nijverheidsstraat 26-38
1040 Brussel
Tel. 02/289.76.11
Fax 02/289.76.09

COMMISSIE VOOR DE REGULERING VAN DE ELEKTRICITEIT EN HET GAS

ADVIES

(A)010628-CDC-35

over

'het ontwerp van koninklijk besluit betreffende de markt voor elektriciteit die op basis van hernieuwbare energiebronnen geproduceerd wordt'

gegeven met toepassing van artikel 7 van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt

28 juni 2001

ADVIES

De COMMISSIE VOOR DE REGULERING VAN DE ELEKTRICITEIT EN HET GAS (CREG) ontving op 23 mei 2001 van de Staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling het verzoek bij brief, gedateerd op 21 mei 2001, hem binnen een termijn van niet meer dan één maand advies te geven over een ontwerp van koninklijk besluit betreffende de markt voor elektriciteit geproduceerd op basis van hernieuwbare energiebronnen.

Op 19 juni 2001 heeft de CREG een verbeterde versie van het ontwerp ontvangen. Het is op basis van deze tekst dat het Directiecomité van de CREG hierna haar advies uitbrengt.

Het Directiecomité van de CREG wenst er op te wijzen dat artikel 7, eerste lid, van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt het voorafgaand advies van de CREG oplegt aangaande het voorliggende ontwerp van koninklijk besluit betreffende de markt voor elektriciteit geproduceerd op basis van hernieuwbare energiebronnen, zonder enige termijn te stipuleren waarbinnen dit advies dient te worden verstrekt. De termijn waarbinnen de Staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling het advies vraagt, is derhalve niet bindend.

Rekening houdend evenwel met het reeds door de Kamer van volksvertegenwoordigers op 23 mei 2001 aangenomen wetsontwerp houdende wijziging van onder meer de voormelde wet van 29 april 1999¹ waarin voorzien wordt dat de CREG in principe over een termijn van 40 dagen beschikt om advies uit te brengen, heeft de CREG alles in het werk gesteld om voornoemde termijn te respecteren.

In het eerste deel van het voorliggend advies worden een aantal algemene opmerkingen geformuleerd omtrent het ontwerp van koninklijk besluit betreffende de markt voor elektriciteit geproduceerd op basis van hernieuwbare energiebronnen. Het tweede deel bevat de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp. In het derde deel tenslotte worden een aantal tekstuele opmerkingen geformuleerd.

Op zijn vergadering van 28 juni 2001 besliste het Directiecomité van de CREG tot het uitbrengen van het hierna volgend advies dat tevens aan de Algemene Raad werd

¹ Wetsontwerp houdende wijziging van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen en het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, *Parl. St.*, Kamer, 2000-2001, nr. 50 1052/009.

overgemaakt. Gelet op de voornoemde termijn heeft het Directiecomité besloten om het standpunt van de Algemene Raad niet af te wachten en het voorliggend advies rechtstreeks aan de Staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling over te maken.

ALGEMENE OPMERKINGEN

UITVOERING ARTIKEL 7 en ARTIKEL 30, § 2, VAN DE ELEKTRICITEITSWET

1. Uit de aanhef van het ontwerp van koninklijk besluit betreffende de markt voor elektriciteit geproduceerd op basis van hernieuwbare energiebronnen (hierna : “het ontwerp”) blijkt dat het ontwerp uitvoering beoogt te geven aan artikel 7 en artikel 30, §2, van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt (hierna : “de elektriciteitswet”).

2. Artikel 7 van de elektriciteitswet heeft tot doel de concurrentiepositie van groene elektriciteit ten opzichte van ‘klassieke’ elektriciteit te verstevigen. Aangezien de productiekosten van groene elektriciteit nog hoger liggen dan de kosten voor de opwekking van elektriciteit uit klassieke fossiele en nucleaire energiebronnen, veroverft groene elektriciteit immers slechts zeer moeizaam marktaandeel.

Op het ogenblik van de redactie van de elektriciteitswet² werd de invoering van een systeem van vaste prijzen met aankoopverplichting overwogen.

Thans wordt evenwel een systeem van groene certificaten én van een kostendekkend productietarief voorgesteld.

De CREG is van oordeel dat beide elementen als maatregelen van marktorganisatie voor een verzekerde afzet op de markt, tegen een minimumprijs, van een minimumvolume

² Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, *Parl. St.*, Kamer, 1998-99, nr. 1933/1, p.15.

elektriciteit geproduceerd met aanwending van hernieuwbare energiebronnen overeenkomstig artikel 7, eerste lid, 1°, van de elektriciteitswet, kunnen worden beschouwd.

Het opleggen van een quotum, d.i. een minimum aantal voor te leggen groene certificaten elk jaar, verzekert immers de afzet op de markt van een minimumvolume elektriciteit geproduceerd met aanwending van hernieuwbare energiebronnen.

Door het organiseren van de vraag naar groene elektriciteit krijgt groene elektriciteit bovendien een bepaalde marktprijs. Dit betekent weliswaar niet het opleggen van een minimumprijs in strikte zin, zijnde een door de overheid vastgelegde prijs per kWh groene elektriciteit, doch door het invoeren van de groene certificaten verzekert de wetgever in elk geval 'een' prijs voor de groene elektriciteit.

Ook de invoering van een kostendekkend productietarief is een maatregel om de afzet op de markt tegen een minimumprijs van een minimaal elektriciteitsvolume met aanwending van hernieuwbare energiebronnen te verzekeren. Ditmaal gaat het om de productie van elektriciteit met aanwending van innoverende technologieën die op korte termijn niet rendabel lijken te zijn.

De CREG is van oordeel dat beide maatregelen van marktorganisatie wel degelijk de uitvoering kunnen vormen van artikel 7 van de elektriciteitswet.

Zij wenst evenwel de aandacht te vestigen op het feit dat een cumul van maatregelen aanleiding geeft tot een verhoging van de kosten.

3. Artikel 30, §2, van de elektriciteitswet machtigt de Koning om strafsancties te voorzien voor inbreuken op de bepalingen van de uitvoeringsbesluiten van de elektriciteitswet. Deze sancties kunnen een gevangenisstraf van 6 maand en een geldboete van 20.000 BEF niet te boven gaan.

De CREG stelt vast dat de Koning zijn bevoegdheid terzake heeft overschreden.

Artikel 21 van het ontwerp bepaalt dat wanneer een persoon, na aanmaning van de CREG, de bepalingen van huidig besluit of een ministerieel besluit genomen in uitvoering hiervan niet naleeft, de bepalingen van hoofdstuk VII van de wet van toepassing zijn.

De Koning beperkt zich derhalve niet tot het opleggen van sancties binnen de grenzen van artikel 30, §2, van de elektriciteitswet, doch legt door de verwijzing naar hoofdstuk VII van de elektriciteitswet andere en zwaardere sancties op.

Artikel 30, §2, van de elektriciteitswet biedt de Koning daartoe geen rechtsgrond.

Artikel 20 van het ontwerp dat voorziet in een administratieve geldboete in geval van een ontbrekend certificaat, vindt evenmin een rechtsgrond in artikel 30, §2, van de elektriciteitswet.

Artikel 30, §2, van de elektriciteitswet voorziet immers enkel en alleen het opleggen van een gevangenisstraf en een strafrechtelijke geldboete, doch geen administratiefrechtelijke geldboete.

De verwijzing in de aanhef van het ontwerp naar artikel 30, §2, van de elektriciteitswet dient derhalve weggelaten te worden, tenzij de Koning alsnog op wettige wijze van deze bevoegdheid gebruik maakt.

BEVOEGDHEIDSVERDELING

OFF-SHORE PRODUCENTEN

4. Het ontwerp legt vooreerst de regels vast inzake de toekenning van groene certificaten en certificaten van oorsprongsgarantie aan producenten van groene elektriciteit gevestigd in de Belgische territoriale zee.

De federale overheid is inderdaad exclusief bevoegd inzake de Belgische territoriale zee.

De territoriale bevoegdheid van de gewesten is immers beperkt tot het gewest.³ Geen enkel gewest heeft rechtsmacht in de Belgische territoriale zee, het Belgisch continentaal plat, noch in de Belgisch exclusief economische zone.

³ Artikel 5 Grondwet; Artikel 2 bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen; *a contrario* : artikel 6, §1, X, tweede lid, bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Voor deze zeegebieden komen de bevoegdheden die België daar internationaalrechtelijk mag uitoefenen exclusief toe aan de federale overheid. Het betreft hier alle bevoegdheden, inclusief diegene die op het Belgische vasteland gedefederaliseerd werden.

QUOTUM

5. Het ontwerp beoogt bovendien quota inzake groene elektriciteit op te leggen aan een aantal marktpartijen die leveren aan eindafnemers aangesloten op het transmissienet.

Hiermee vult het ontwerp het Vlaamse decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt (hierna : 'het Vlaamse decreet') en het Waalse decreet van 12 april 2001 betreffende de organisatie van de gewestelijke elektriciteitsmarkt (hierna : 'het Waalse decreet') aan. Beide decreten leggen immers gelijkaardige quota op ten aanzien van eindafnemers aangesloten op het distributienet.

De CREG is van mening dat deze aanvulling noodzakelijk is. Er is immers geen reden om terzake enig onderscheid te maken in functie van de aansluiting op het transmissie- dan wel het distributienet. Dergelijk onderscheid zou aldus resulteren in een onaanvaardbare en ongeoorloofde discriminatie tussen marktpartijen.

De vraag die zich stelt, is welke overheid aan deze discriminatie kan verhelpen.

In dit verband dient men vast te stellen dat het Vlaamse en het Waalse Gewest reeds in deze materie zijn opgetreden. Hun optreden is ongetwijfeld gestoeld op de gewestelijke bevoegdheid inzake nieuwe energiebronnen (artikel 6, §1, VII, eerste lid, f), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen). Het begrip 'nieuwe energiebronnen' wordt echter nergens gedefinieerd. Hoewel dit begrip terminologisch eerder in contrast staat met het begrip 'oude energiebronnen', waaronder onder meer zonne-energie en windenergie zouden kunnen begrepen worden, lijkt het begrip 'nieuwe energiebronnen' alle energiebronnen te omvatten andere dan fossiele brandstoffen en kernenergie. Aldus lijken de 'hernieuwbare energiebronnen' te vallen onder het begrip 'nieuwe energiebronnen' en vallen zij onder de bevoegdheid van de gewesten.

Op de bevoegdheid van de gewesten inzake nieuwe energiebronnen voorziet de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen slechts één uitzondering, namelijk de energiebronnen die verband houden met de kernenergie. De gewesten lijken derhalve

bevoegd voor alle aspecten inzake nieuwe energiebronnen die geen verband houden met kernenergie. Toch moet men vaststellen dat het Vlaamse en Waalse decreet niet alles regelen inzake de ondersteuning van de productie van groene energie. Zij gaan ervan uit dat ze niet bevoegd zijn voor groene elektriciteit die geleverd wordt aan eindafnemers aangesloten op het transmissienet. Hiervoor zou de federale overheid bevoegd zijn.⁴

Het Vlaamse en Waalse Gewest lezen hun bevoegdheid inzake nieuwe energiebronnen samen met hun bevoegdheid inzake distributie en plaatselijk vervoer van elektriciteit bedoeld in artikel 6, §1, VII, eerste lid, a), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Met andere woorden, de federale bevoegdheid inzake het vervoer van energie, waaronder de transmissie van elektriciteit, bedoeld in artikel 6, §1, VII, tweede lid, c), van dezelfde bijzondere wet, zou de bevoegdheid van de gewesten inzake nieuwe energiebronnen beperken in de zin dat de gewesten niet bevoegd zijn voor groene elektriciteit zodra deze het federale transmissienet passeert. De vraag kan gesteld worden of dit een juiste interpretatie is. De andere interpretatie zou er dan in bestaan dat de gewesten bevoegd zijn voor alle groene elektriciteit, ongeacht via welk net deze elektriciteit wordt afgenomen. Om afgenomen te kunnen worden van het federale transmissienet, zal de groene elektriciteit uiteraard dienen te voldoen aan alle technische voorwaarden die de federale overheid inzake transmissie oplegt (namelijk het technisch reglement bedoeld in artikel 11 van de elektriciteitswet). Volgens deze andere interpretatie zou de gewestelijke bevoegdheid inzake nieuwe energiebronnen dus volledig en exclusief zijn; ze zou wel feitelijk beperkt zijn in die zin dat de gewesten alleen zinvol de productie van groene elektriciteit vervoerd over het federale transmissienet kunnen ondersteunen, indien deze groene elektriciteit aan alle federale technische voorwaarden voldoet om vervoerd te kunnen worden over het federale transmissienet.

De CREG wenst deze bevoegdheidsvraag aan te stippen. Het is aan de bevoegde rechtscolleges de bevoegdheidsverdeling inzake nieuwe energiebronnen te interpreteren. Over één punt bestaat er alleszins duidelijkheid, namelijk de exclusieve bevoegdheid van de federale overheid inzake het prijsbeleid (artikel 6, §1, VI, vijfde lid, 3°, en VII, tweede lid, d), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen).

Hierna onderzoekt de CREG het ontwerp vanuit de bevoegdheidsinterpretatie van het Vlaamse en Waalse Gewest dat de federale overheid bevoegd is voor de ondersteuning van groene elektriciteit geleverd aan eindafnemers aangesloten op het transmissienet. In de

⁴ *Parl.St.*, Vlaams Parlement, 1999-2000, nr. 285/1, p. 18.

andere interpretatie zou de federale overheid niet bevoegd zijn en zou het ontwerp moeten worden ingetrokken behalve voor de off-shore productie van groene elektriciteit en voor het prijsbeleid ten aanzien van alle groene elektriciteit, inclusief deze geproduceerd op het Belgische vasteland en deze geleverd aan eindafnemers aangesloten op het distributienet. De opmerkingen vervat in dit advies betreffende de off-shore productie van groene elektriciteit en het prijsbeleid gelden onverminderd terwijl de andere opmerkingen vervallen, wanneer deze andere interpretatie van de bevoegdheidsverdeling zou gevolgd worden.

VEREENVOUDIGING VAN DE PROCEDURES

6. De CREG is van mening dat het koninklijk besluit eenvoudige en duidelijke spelregels moet bevatten zodat eenieder in staat is de tekst te begrijpen en toe te passen. Administratieve complexiteit komt immers niemand ten goede.

De CREG vestigt in dit verband de aandacht op de omvangrijke administratieve taak die haar wordt opgelegd met betrekking tot het beheren van de databank in uitvoering van de artikelen 14 en 15 van het ontwerp.

De administratieve verplichtingen voor de marktspelers zijn evenmin gering. Zij dienen een procedure te volgen zowel voor het bekomen van een certificaat van oorsprongsgarantie als voor groene certificaten. Deze verplichtingen dienen tot een minimum te worden beperkt.

OVERLEG TUSSEN GEWESTEN EN FEDERALE OVERHEID

7. De CREG wenst te benadrukken dat een nauw en verregaand overleg tussen de gewesten onderling en tussen de gewesten en de federale overheid onontbeerlijk is om te komen tot een coherent en werkbaar systeem van groene certificaten.

Het op elkaar afstemmen van onder meer de te behalen quota groene elektriciteit, de voorwaarden waaronder groene certificaten worden afgeleverd en de geldigheidsduur van de certificaten is ten zeerste wenselijk om te komen tot de onderlinge gelijkwaardigheid en uitwisselbaarheid van de certificaten. Dit is eveneens zo met het oog op een eventuele toekomstige integratie van de systemen op Europees niveau.

Bovendien kan de afwezigheid van coherentie leiden tot een feitelijke discriminatie tussen afnemers gevestigd in verschillende gewesten en tussen afnemers aangesloten op het distributie- dan wel het transmissienet.

8. Bovendien dient het federaal ontwerp naadloos aan te sluiten bij de gewestelijke regelgevingen, aangezien het een complementair karakter ten aanzien van deze laatste dient te hebben.

Een hernieuwbare kWh kan en mag slechts éénmaal in aanmerking komen voor groene certificaten. Zo is het onder meer niet toelaatbaar dat zowel de Vlaamse regulator op basis van artikel 22 van het Vlaamse decreet als de CREG op basis van artikel 6 van het huidige ontwerp groene certificaten afleveren voor offshore-eenheden.

Gelet op de exclusieve bevoegdheid van de federale overheid inzake de Belgische territoriale zee kan slechts de CREG bevoegd zijn terzake groene certificaten uit te reiken voor de productie aldaar van groene elektriciteit.

Voorts kan het ontwerp slechts voorzien in de toekenning van certificaten van oorsprongsgarantie aan off-shore producenten.

In artikel 3 van het ontwerp wordt bijvoorbeeld ten onrechte niet gespecificeerd dat het toekennen van een certificaat van oorsprongsgarantie beperkt is tot de off-shore producenten.

9. De CREG wenst ten slotte te wijzen op het belang van voldoende informatie-uitwisseling tussen de verschillende instanties belast met het afleveren van groene certificaten. Indien de CREG immers voor het behalen van de federale quota groene certificaten afgeleverd door de gewesten dient te aanvaarden, moeten deze aldaar uit de databank geschrapt worden.

Dit zal in het bijzonder van belang zijn voor het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest dat, gelet op de zeer geringe productiemogelijkheden binnen haar grondgebied, hoofdzakelijk groene certificaten afgeleverd door andere gewesten zal ontvangen.

Het belang hiervan dient evenwel niet alleen op nationaal niveau te worden gesignaleerd, doch eveneens in geval van internationale handel van groene certificaten.

Dergelijke regels dienen te worden voorzien in het ontwerp.

AANMELDING BIJ DE EUROPESE COMMISSIE

10. De CREG beveelt de aanmelding van het ontwerp bij de Europese Commissie aan overeenkomstig artikel 88, lid 3, van het EG-Verdrag.

Niettegenstaande dat twijfel kan bestaan, gelet op het arrest van het Hof van Justitie van 13 maart 2001⁵, of een systeem van groene certificaten als 'steunmaatregel' moet worden beschouwd en er derhalve een aanmelding moet gebeuren, is het veiligheidshalve toch aangewezen daartoe over te gaan.

De Europese Commissie zal zich in elk geval reeds over deze vraag dienen uit te spreken naar aanleiding van de aanmelding door het Vlaamse Gewest van zijn systeem van groene certificaten.

⁵ *H.v.J.*, 13 maart 2001, nr. C-379/98, PreussenElektra AG/Schlesweg AG.

ARTIKELSGEWIJZE COMMENTAAR

Artikel 2

11. Een goede legistiek verbiedt het om een bepaling uit een hogere regeling in een besluit op te nemen, indien dit slechts bedoeld is om die bepaling in herinnering te brengen. Het niet letterlijk overnemen van de bewoordingen van de wet geeft overigens de indruk alsof de Koning zich bevoegd acht de hogere regeling vast te stellen en deze ook te wijzigen.

Artikel 2, §1, van het ontwerp dient derhalve te worden geschrapt.

12. De CREG stelt vast dat de Koning artikel 7, eerste lid, 2°, van de elektriciteitswet niet heeft uitgevoerd aangezien het voorliggend ontwerp geen mechanisme ter financiering van bepaalde netto-kosten van de bedoelde maatregelen van marktorganisatie voorziet.

Het invoeren van een kostendekkend productietarief voor elektriciteitsproductie gebruikmakend van een innoverende technologie, met industriële risico's, doch met een interessant toepassingspotentieel in België, maakt immers geen financieringsmechanisme onder het beheer van de CREG uit zoals bedoeld in artikel 7, eerste lid, 2°, en tweede lid, van de elektriciteitswet, doch dient als een maatregel van marktorganisatie in de zin van artikel 7, eerste lid, 1°, van de elektriciteitswet te worden beschouwd.

Het ontwerp van koninklijk besluit houdt dus een onvolledige uitvoering in van artikel 7 van de elektriciteitswet. De CREG beveelt de oprichting van het financieringsmechanisme in huidig ontwerp aan.

Indien zulks niet gebeurt dient artikel 2, §1, 2°, om een tweede reden uit het ontwerp te worden geschrapt.

13. Verder dient ook artikel 2, §2, van het ontwerp te worden geschrapt. De tweede paragraaf is immers geen wettekst, maar een intentieverklaring. Een wettekst beschrijft geen intenties, doch dient zo geschreven te zijn dat hij die intenties realiseert.

14. De CREG betwijfelt bovendien ten zeerste of artikel 7, eerste lid, van de elektriciteitswet een voldoende rechtsgrond biedt aan de Koning om een systeem van administratieve geldboeten in te voeren. Er wordt immers aangenomen dat administratieve sancties een voldoende wettelijke grondslag moeten hebben, hetgeen betekent dat de wetgever zelf de basisregels dient vast te leggen inzake de gevallen waarin dergelijke sanctie kan worden opgelegd, of er kan van afgezien worden en de voorwaarden waaronder dit kan gebeuren.⁶

Artikel 7, eerste lid, van de elektriciteitswet legt geenszins de basisregels voor de invoering en inning van administratieve geldboeten vast.

Artikel 30, §2, van de elektriciteitswet kan evenmin als een voldoende rechtsgrond worden aanzien vermits deze bepaling het invoeren van gevangenisstraffen en strafrechtelijke geldboetes beoogt.

Zonder wijziging van de elektriciteitswet kan volgens de CREG enkel het systeem van administratieve geldboeten, ingevoerd door artikel 31 van de elektriciteitswet, van toepassing zijn op de niet-naleving van de bepalingen van het ontwerp.

15. Tot slot is de CREG de mening toegedaan dat artikel 2, §2, 1°, van het ontwerp als volgt moet worden geherformuleerd :

“een stelsel van groene certificaten, evenals een quotum op het volume dat geleverd wordt aan de eindafnemers aangesloten op het transmissienet, vergezeld van een boeteclausule.”

Door het vervangen van de woorden ‘behorend tot de federale bevoegdheid’ door ‘aangesloten op het transmissienet’ definieert de wetgever ondubbelzinnig het toepassingsgebied van het ontwerp.

⁶ BOES, M., *Administratieve sancties en artikel 6 E.V.R.M. in België*, Preadvies opgesteld voor de Vereniging voor de vergelijkende studie van het recht van België en Nederland, Zwolle, Tjeenk Willink, 1989, 28.

Artikel 3

16. Artikel 3, §1, van het ontwerp bepaalt dat elke elektriciteitsproducent die erkend wenst te worden als producent van groene elektriciteit houder moet zijn van een certificaat van oorsprongsgarantie.

Bij het instellen van dergelijk systeem dient de vraag gesteld te worden waaraan het certificaat van oorsprongsgarantie het best gekoppeld wordt : aan de persoon van de producent zoals het huidig ontwerp bepaalt, dan wel aan de installatie zelf.

Het lijkt logisch het certificaat te koppelen aan de installatie daar het tot doel heeft te garanderen dat een bepaalde installatie aan alle voorwaarden voldoet teneinde groene elektriciteit voort te brengen en het in feite niets te maken heeft met de persoon van de eigenaar.

Het certificaat volgt dan de installatie ongeacht wie er de eigenaar van is.

Het ontwerp dient in die zin te worden aangepast.

17. Artikel 3, §1, eerste lid, van het ontwerp dient bovendien te specificeren dat de bepaling enkel betrekking heeft op off-shore installaties voor de productie van groene elektriciteit.

Gelet op de gewestelijke bevoegdheid inzake nieuwe energiebronnen kan de federale overheid slechts voor de off-shore installaties voor de productie van groene elektriciteit dergelijk certificaat van oorsprongsgarantie verplicht stellen.

De bewoordingen zijn in dit opzicht te algemeen geformuleerd. Zij geven de indruk dat ook voor een on-shore installatie een federale oorsprongsgarantie vereist is.

18. Omwille van het goed functioneren van het systeem dient artikel 3, §3, van het ontwerp een termijn te bepalen waarbinnen de minister zijn beslissing om het organisme al dan niet officieel te erkennen, dient te nemen. Het is eveneens nuttig te bepalen wat er gebeurt in geval van afwezigheid van beslissing vanwege de minister binnen de vooropgestelde termijn.

Artikel 4

19. De CREG is van mening dat er aan het officieel erkend organisme een termijn dient te worden opgelegd voor aflevering van het certificaat van oorsprongsgarantie aan de producent.

In artikel 4, eerste lid, van het ontwerp wordt bepaald dat de producent een aanvraag tot het bekomen van een certificaat van oorsprongsgarantie dient te richten aan een officieel erkend organisme, doch er is geen termijn voorzien waarbinnen dit organisme haar beslissing aan de producent dient over te maken.

Omwille van het goed functioneren van het systeem, raadt de CREG aan de procedure op dit punt verder uit te werken.

20. Artikel 4, derde lid, van het ontwerp bepaalt dat het certificaat van oorsprongsgarantie om de 10 jaar moet hernieuwd worden. Men kan het nut van deze bepaling in vraag stellen, gelet op de verplichting voor het officieel erkend organisme in artikel 3, §5, van het ontwerp om de conformiteit van het certificaat van oorsprongsgarantie minimum éénmaal per jaar te controleren.

Artikel 6

21. Artikel 6, eerste lid, van het ontwerp bepaalt dat de groene certificaten door de CREG worden toegekend aan de houders van een domeinconcessie in de Belgische territoriale zee.

De CREG wenst erop te wijzen dat het Vlaamse decreet niet verenigbaar is met het voorgaande.

Artikel 22 van het Vlaamse decreet bepaalt immers dat voor de groene elektriciteit waarvan de producent aantoont dat deze in het Vlaamse Gewest of in de gebieden, bedoeld in artikel 6 van de elektriciteitswet is geproduceerd, de reguleringsinstantie op aanvraag van de producent een groen certificaat verleent per schijf van 1000 kWh.

Een producent van groene elektriciteit in de Belgische territoriale zee zou derhalve voor eenzelfde hoeveelheid groene elektriciteit zowel aan de CREG als aan de Vlaamse regulator een groen certificaat kunnen vragen.

Het hoeft geen betoog dat dit niet kan. Een producent kan voor het opwekken van een bepaalde hoeveelheid groene elektriciteit slechts éénmaal een vergoeding bekomen.

Dit zou overigens een ongelijke behandeling inhouden ten opzichte van producenten van groene elektriciteit op het vasteland.

Zoals reeds vermeld in paragraaf 4 van dit advies is de federale overheid exclusief bevoegd inzake de Belgische territoriale zee.

Het Vlaamse decreet zal derhalve moeten gewijzigd worden in die zin dat de bepalingen die betrekking hebben op de bevoegdheid van de Vlaamse regulator om groene certificaten toe te kennen aan de producenten van groene elektriciteit in de Noordzee weggelaten worden.

22. De inhoud van artikel 6, eerste en tweede lid, van het ontwerp geeft aanleiding tot verwarring aangezien het begrip netto-volume groene elektriciteit niet nader wordt gedefinieerd.

Bovendien is het technisch gezien eenvoudiger te meten aan het aansluitingspunt op het net (on-shore) dat zowel het transmissie- als het distributienet kan zijn. Weliswaar dient de producent te meten op alle verbindingen die de productie-installatie met het vasteland verbinden zodat hij de energie, andere dan groene elektriciteit, die eventueel naar de productie-installatie wordt gestuurd om de hulpdiensten te voeden, in mindering kan brengen. Eveneens dient de elektriciteit, andere dan groene elektriciteit, die desgevallend off-shore op de productie-installatie wordt geproduceerd, in mindering te worden gebracht.

Daarom stelt de CREG voor artikel 6, eerste lid, tweede zin, en tweede lid, als volgt te herformuleren :

“De groene certificaten worden toegekend voor het netto-volume van groene elektriciteit dat geïnjecteerd wordt in het net.
Het netto-volume van groene elektriciteit is de geproduceerde groene elektriciteit gemeten op het aansluitingspunt desgevallend verminderd met de elektriciteit, andere dan groene elektriciteit, die naar de productie-installatie wordt gestuurd of aldaar geproduceerd wordt om de hulpdiensten te voeden.”

23. In artikel 6, derde lid, van het ontwerp dient de frequentie waarmee de producent zijn meetgegevens aan de netbeheerder moet verstrekken, te worden bepaald.

Artikel 7

24. Artikel 7 van het ontwerp hoort niet thuis onder het Hoofdstuk 'Voorwaarden voor het toekennen van groene certificaten.'

Artikel 7 van het ontwerp bepaalt dat aan de producent minstens éénmaal per maand een titel wordt toegekend waarin het aantal groene certificaten, de code van het certificaat van oorsprongsgarantie en de periode van productie opgenomen zijn. Dit artikel handelt dus over het toekennen van een titel nadat de voorwaarden zijn vervuld.

25. De CREG stelt bovendien vast dat de 'titel' een materieel document uitmaakt, in tegenstelling tot het groene certificaat dat overeenkomstig artikel 12, tweede lid, van het ontwerp wordt toegekend in immateriële vorm. Gelet op het feit dat het certificaat een financieel instrument uitmaakt, is het in feite beter om van 'gedematerialiseerde' certificaten te spreken in plaats van 'immateriële' certificaten.

De CREG is van oordeel dat de term 'titel' de indruk wekt dat deze overdraagbaar is, hetgeen niet de bedoeling kan en mag zijn van de wetgever.

Dat zulks niet de bedoeling is van de wetgever meent de CREG te kunnen afleiden uit artikel 15 van het ontwerp dat enkel bepaalt dat groene certificaten vrij verhandelbaar zijn.

De overdraagbaarheid van de titel is in elk geval niet wenselijk aangezien dit moeilijkheden kan veroorzaken indien een leverancier slechts een gedeelte groene elektriciteit wenst te kopen dat niet beantwoordt aan het volledig aantal certificaten zoals weergegeven in de titel.

De CREG is de mening toegedaan dat de 'titel' slechts een informatieve waarde ten aanzien van de producent van groene elektriciteit mag hebben.

Gelet op het voorgaande stelt de CREG voor artikel 7 van het ontwerp op te nemen in artikel 12 van het ontwerp, waarvan het eerste en tweede lid als volgt dienen te worden geherformuleerd :

“Na aanvaarding van de aanvraag worden de groene certificaten ten minste éénmaal per maand toegekend. Groene certificaten worden in gedematerialiseerde vorm toegekend aan de eigenaar van de installatie op het ogenblik van de productie van elektriciteit die in aanmerking komt voor de toekenning van groene certificaten.”

De CREG stuurt de eigenaar minimaal éénmaal per maand een document toe waarin het aantal groene certificaten dat werd toegekend, de code van het certificaat van oorsprongsgarantie en de periode van productie opgenomen zijn.

Artikel 8

26. Het ontwerp bepaalt dat groene certificaten worden toegekend per schijf van 1.000 kWh. De vraag stelt zich wat er gebeurt met een schijf kleiner dan 1.000 kWh.

In het ontwerp dient te worden verduidelijkt of die resterende kWh verloren zijn dan wel kunnen worden overgedragen naar de volgende maand.

27. De CREG wenst erop te wijzen dat het ontwerp, alsook het Vlaamse decreet, op dit punt verschilt van artikel 38, §2, van het Waalse decreet dat bepaalt dat een groen certificaat wordt toegekend voor een aantal geproduceerde kWh gelijk aan één MWh gedeeld door het percentage koolstofdioxidebesparing.

Teneinde de gelijkwaardigheid van de groene certificaten te garanderen, dient ook op dit punt te worden gestreefd naar een analoge regeling tussen de gewesten en de federale overheid.

Artikel 9

28. De inhoud van artikel 9, tweede lid, tweede zin, van het ontwerp is niet duidelijk. De CREG stelt de volgende formulering voor :

“De aanvrager voegt bij dit formulier een door het officieel erkend organisme voor eensluidend verklaard afschrift van het certificaat van oorsprongsgarantie dat hem werd toegekend overeenkomstig artikel 3.”

Artikel 12

29. De CREG is van oordeel dat het aanbeveling verdient in het eerste lid van artikel 12 van het ontwerp toe te voegen dat groene certificaten worden toegekend voor de groene elektriciteit die geproduceerd werd sinds de aanvaarding van het aanvraagdossier.

De zin zou als volgt kunnen worden geformuleerd :

“Na aanvaarding van de aanvraag en voor de groene elektriciteit die geproduceerd werd sindsdien, worden de groene certificaten minstens éénmaal per maand toegekend overeenkomstig de bepalingen van Hoofdstuk III.”

30. Artikel 12, vierde lid, van het ontwerp dient te specificeren wie gehouden is de wijzigingen van de op het aanvraagformulier voor groene certificaten vermelde gegevens aan de CREG mee te delen. De CREG stelt voor deze verplichting op te leggen aan elke houder van groene certificaten.

Bovendien dient vermeden te worden dat de houder van een groen certificaat het meedelen van wijzigingen die aanleiding kunnen geven tot het niet voldoen aan de voorwaarden voor toekenning van groene certificaten, of die een invloed kunnen hebben op het aantal toe te kennen groene certificaten, uitstelt tot na de maandelijkse toekenning van certificaten.

Daartoe dient voorzien te worden dat het meedelen ervan binnen de 14 dagen gebeurt, doch uiterlijk vóór de eerstvolgende toekenning van groene certificaten.

Artikel 12, vierde lid, van het ontwerp luidt dan als volgt :

“Elke houder van groene certificaten deelt elke wijziging van de op het aanvraagformulier voor groene certificaten meegedeelde gegevens binnen de 14 dagen, doch uiterlijk vóór de eerstvolgende toekenning van groene stroomcertificaten, mee aan de CREG.”

Artikel 14

31. De term ‘vernietigd’ in artikel 14, §2, tweede zin, van het ontwerp geeft aanleiding tot verwarring.

Aangezien de certificaten in gedematerialiseerde vorm worden toegekend, kan men moeilijk spreken van de vernietiging ervan zonder meer. Men zou kunnen spreken van de vernietiging door het verwijderen uit de databank van de code van het desbetreffende certificaat.

Dit is evenwel niet verenigbaar met de verplichting voor de CREG om een register bij te houden van alle terug ingeleverde groene certificaten, zoals bepaald in het eerste lid van dit artikel.

De CREG stelt voor om de vernietiging te realiseren door de vermelding ‘vernietigd’ toe te voegen in het register naast de codes van die groene certificaten die werden afgeleverd om te voldoen aan artikel 16 van het ontwerp of waarvan de geldigheidsduur is verstreken.

Dezelfde opmerking geldt eveneens voor artikel 14, §3, tweede zin, en artikel 18 van het ontwerp. Hier dient eveneens te worden verduidelijkt hoe de ‘verwijdering’, respectievelijk de ‘schrapping’ dient te geschieden.

32. Artikel 14, §1, tweede lid, van het ontwerp dient de vermelding in de databank van de verkoopprijs van het groene certificaat verplicht te stellen. Deze informatie is belangrijk om de evolutie van de prijzen te kunnen volgen en op die manier tevens de marktwerking te kunnen controleren. Bovendien laat het toe na te gaan of er in hoofde van de producenten geen overcompensatie plaats vindt.

33. Artikel 14, §3, van het ontwerp voorziet een geldigheidsduur van 2 jaar voor een groen certificaat.

De CREG wenst te wijzen op het gebrek aan coherentie met de door de gewesten voorgestelde termijnen inzake geldigheid.

Het Vlaamse Gewest aanvaardt voor een groen certificaat een geldigheidsduur van minimaal vijf jaar, d.i. het productiejaar en de vijf daaropvolgende jaren. Het Waalse Gewest stelt een geldigheidsduur van vijf jaar voorop.

Het vaststellen van de geldigheidsduur is belangrijk aangezien het als gevolg heeft dat er in mindere of meerdere mate 'banking' van groene certificaten wordt toegelaten. Banking betekent dat een leverancier kan speculeren over de prijzen van groene certificaten. Indien hij een belangrijke prijsstijging verwacht, kan hij vandaag massaal groene certificaten aankopen om deze bijvoorbeeld binnen drie jaar voor te leggen aan de CREG om aan zijn quotum te voldoen.

De CREG is niet tegen de mogelijkheid tot banking van groene certificaten onder voorbehoud van wat in paragraaf 41 van dit advies wordt uiteengezet. Zij is echter van mening dat de eigenschappen van de groene certificaten op gewestelijk en federaal niveau zoveel mogelijk op mekaar moeten afgestemd zijn. Dit bevordert een gelijke behandeling van de marktoperatoren en de onderlinge gelijkwaardigheid en uitwisselbaarheid van de certificaten.

Hoofdstuk VI

34. In de titel van Hoofdstuk VI dient verduidelijkt te worden wat er onder het begrip 'markt' verstaan wordt.

De CREG is van oordeel dat moet gespecificeerd worden of het enkel gaat om een markt voor de verhandeling van groene certificaten, of tevens om de markt van de afgeleide producten, zoals opties, futures enz..

Artikel 15

35. Artikel 15 dient te voorzien dat de verkoper naast de coördinaten van de nieuwe titularis en de betrokken registratienummers tevens de verkoopprijs meedeelt aan de CREG voor wat betreft de certificaten te registreren in de databank.

De verkoopprijs is immers een belangrijk element in geval van verhandeling van een groen certificaat gezien het de meerwaarde van de groene elektriciteit aantoont.

Om redenen van transparantie van de markt en het beschikbaar stellen van actuele informatie dient de CREG bovendien de gemiddelde prijs van de groene certificaten die tijdens de voorgaande kalendermaand verhandeld werden maandelijks te publiceren op haar website.

Zij dient tevens op een algemeen toegankelijke manier de mogelijkheid te bieden om het aanbod van en de vraag naar groene certificaten bekend te maken.

36. Het is onzinnig te bepalen in artikel 15, vierde lid, van het ontwerp dat de minister de onder alinea 2 en 3 vervatte opdrachten kan toevertrouwen aan een andere instelling dan de CREG. Dit zou betekenen dat het organiseren van de databank van groene certificaten door de CREG dient te gebeuren, doch wanneer er sprake is van handel in groene certificaten de registratie daarvan eventueel aan een andere instantie toekomt.

Ofwel dient dergelijke bepaling betrekking te hebben op alle opdrachten door het ontwerp verleend aan de CREG, ofwel dient deze mogelijkheid voor de minister te worden weggelaten.

Artikel 16

37. Artikel 16, §1, van het ontwerp beschouwt als certificaatplichtigen de producenten en tussenpersonen op basis van de elektriciteit geleverd aan de op het transmissienet aangesloten in aanmerking komende eindafnemers en de netbeheerder op basis van de elektriciteit geleverd aan de eindafnemers.

De CREG stelt vast dat op gewestelijk niveau als certificaatplichtigen worden beschouwd de leveranciers op basis van hun leveringen aan op het distributienet aangesloten eindafnemers en de netbeheerders op basis van hun leveringen aan gebonden eindafnemers aangesloten op het distributienet.

Het opleggen van een quotum aan 'tussenpersonen op basis van de geleverde elektriciteit aan de op het transmissienet aangesloten in aanmerking komende eindafnemers' lijkt onmogelijk. Tussenpersonen leveren immers per definitie niet aan eindafnemers. Overeenkomstig artikel 2, 15°, van de elektriciteitswet leveren zij aan een leverancier of aan een andere tussenpersoon.

Bovendien is het opleggen van een quotum aan tussenpersonen niet wenselijk aangezien dit met zich zal meebrengen dat voor eenzelfde kWh meer dan éénmaal een certificaat zal moeten worden voorgelegd. De leverancier aan wie de tussenpersoon uiteindelijk zal verkopen is immers ook certificaatplichtig.

De categorie van de tussenpersonen dient derhalve uit het ontwerp te worden geschrapt.

Verder is de CREG van oordeel dat de woorden 'producenten op basis van de geleverde elektriciteit aan de op het transmissienet aangesloten in aanmerking komende eindafnemers', zoals vermeld in artikel 16, §1, 1°, van het ontwerp, moet worden vervangen door 'leveranciers op basis van de geleverde elektriciteit aan de op het transmissienet aangesloten in aanmerking komende eindafnemers'.

De CREG ziet niet in waarom 'leveranciers niet-producenten' niet aan hetzelfde quotum zouden moeten worden onderworpen, naar analogie met de gewestelijke regelgeving.

Het verdient dan wel aanbeveling een definitie van 'leverancier' op te nemen in artikel 1 van het ontwerp, die als volgt kan luiden :

“elke natuurlijke of rechtspersoon die elektriciteit verkoopt aan eindafnemers”.

Voorts is de CREG van oordeel dat het quotum voor de transmissienetbeheerder op basis van de elektriciteit aan eindafnemers geleverd onwettig is en dient te worden geschrapt.

Overeenkomstig artikel 9 van de elektriciteitswet mag de netbeheerder immers geen activiteiten inzake verkoop van elektriciteit ondernemen andere dan deze genoodzaakt door zijn coördinatie-activiteit.

Rekening houdend met het voorgaande dient artikel 16, §1, eerste lid, van het ontwerp als volgt te worden aangepast :

“Vóór het einde van ieder jaar dienen de leveranciers, op basis van de geleverde elektriciteit aan de op het transmissienet aangesloten in aanmerking komende eindafnemers, een aantal groene certificaten, gelijk aan het in dit artikel opgelegde quotum, over te maken aan de CREG.”

Men zou zich evenwel nog de vraag kunnen stellen of de afwezigheid van een quotum voor zelfopwekkers niet met zich zal meebrengen dat industriële klanten zich aangemoedigd zullen voelen om tot zelfproductie over te gaan. In dit geval bestaat immers geen verplichting om ‘groen’ te produceren.

Gelet op het feit dat een quotum voor zelfopwekkers niet werd voorzien door de gewesten, zou het invoeren ervan op federaal niveau evenwel een feitelijke ongelijkheid creëren.

38. Artikel 16, §2, van het ontwerp laat na te specificeren waarop het quotum moet worden berekend. Dient het quotum te worden berekend op de leveringen gerealiseerd in de loop van het vorige jaar of van het huidige jaar?

Het verdient aanbeveling te bepalen dat het quotum steeds berekend wordt op de gerealiseerde leveringen, uitgedrukt in MWh, uitgevoerd in het vorige jaar, aangezien dit vanuit administratief oogpunt het voordeel biedt dat die gegevens volledig bekend zullen zijn op het moment van de inlevering van de groene certificaten en de leverancier van bij het begin van het jaar weet hoeveel hij er zal moeten verwerven.

Wanneer de tijdsperiode voor het verzamelen van de groene certificaten op die manier te groot wordt, kan men artikel 16, §1, van het ontwerp aanpassen in die zin dat de certificaatplichtigen een aantal groene certificaten dienen voor te leggen ‘vóór het einde van het eerste trimester van ieder jaar’ in de plaats van ‘vóór het einde van ieder jaar’.

39. De CREG stelt bovendien vast dat het quotum in het ontwerp slechts aanvangt vanaf 2004, terwijl het quotum op gewestelijk niveau reeds geldt vanaf 2002.

De CREG is voorstander om de quota op hetzelfde moment te laten aanvangen op federaal en gewestelijk niveau, zonet ontstaat er een discriminatie tussen de eindafnemers. De

eindafnemers waarop de gewestdecreten van toepassing zijn zullen immers reeds eerder een prijsverhoging voelen.

Bovendien dienen de federale overheid en de gewesten en de gewesten onderling de volledige kalender inzake het te behalen minimum-percentages groene elektriciteit op elkaar af te stemmen.

Indien de kalender immers verschilt van gewest tot gewest zal er door het invoeren van een federaal quotum dat per definitie gelijk is voor alle gewesten, onvermijdelijk een ongelijke behandeling bestaan tussen eindafnemers aangesloten op het transmissie- en distributienet.

40. De term 'lineaire stijging' in artikel 16, §2, van het ontwerp is onvoldoende duidelijk. Het verdient aanbeveling de percentages met betrekking tot de verschillende periodes uitdrukkelijk op te nemen in het ontwerp of op zijn minst te bepalen dat het om een proportioneel lineaire stijging gaat.

41. Teneinde te vermijden dat een certificaatplichtige voor een bepaald jaar verkiest de administratieve boetes te betalen, terwijl hij wel degelijk in het bezit is van groene certificaten, beveelt de CREG de toevoeging van een vierde paragraaf aan :

“Elke persoon bedoeld in §1 is evenwel verplicht alle certificaten in zijn eigendom in te leveren voor zover nodig om te voldoen aan §2.”

Artikel 17

42. De CREG stelt zich de vraag of het niet noodzakelijk is om in het ontwerp een bepaling op te nemen omtrent de verkoop aan eindafnemers van elektriciteit met een hoger percentage aan groene elektriciteit dan wettelijk vereist is.

Indien een leverancier elektriciteit met een hoger percentage aan groene elektriciteit dan wettelijk vereist is, om marketing redenen wenst aan te bieden aan eindafnemers die hiervoor een meerprijs wensen te betalen, dient deze leverancier hiervoor bijkomende certificaten aan de CREG in te leveren, bovenop het minimum aantal certificaten die hij verplicht is in te leveren overeenkomstig artikel 16 van het ontwerp.

Op die manier wordt vermeden dat de leverancier bijkomende inkomsten geniet zonder dat de productie van groene elektriciteit wordt gestimuleerd.

Hoofdstuk VII

43. Het is niet duidelijk of met de woorden 'compenserende tarificatie van de productiekosten' hetzelfde wordt bedoeld als met de woorden 'regime van minimumprijzen' en 'kostendekkend productietarief' die in artikel 19 gebruikt worden.

Indien het kostendekkend productietarief wordt bedoeld, verdient het de voorkeur het hoofdstuk zo te noemen.

Artikel 19

44. In artikel 19, §1, van het ontwerp wordt bepaald dat de minister, na advies van de CREG en overleg met de gewesten, een regime van minimumprijzen kan instellen voor de compensatie van de productiekosten van groene elektriciteit met aanwending van technologieën die op korte termijn niet rendabel blijken te zijn.

Men kan zich de vraag stellen of deze bevoegdheidsdelegatie aan de minister niet te ver gaat, aangezien op die manier de keuze zelf om al dan niet een regime van minimumprijzen in te stellen aan de minister wordt gedelegeerd, dit terwijl artikel 7 van de wet die bevoegdheid toekent aan de Koning bij een in Ministerraad overlegd besluit.

45. De CREG wenst te benadrukken dat artikel 19 zich terecht niet beperkt tot de off-shore productie-installaties. Het gaat hier immers om het vaststellen van 'prijzen', hetgeen de exclusieve bevoegdheid van de federale overheid uitmaakt. Alle producenten kunnen derhalve in aanmerking komen voor het kostendekkend productietarief indien de daartoe gestelde voorwaarden zijn voldaan.

De CREG is van oordeel dat artikel 41 van het Waalse decreet dat eveneens een 'steunregeling' voorziet voor de productie van elektriciteit via veelbelovende maar aanvangstechnieken, de federale bevoegdheid inzake prijsbeleid schendt.

46. De verplichting voor de netbeheerder, voorzien in artikel 19, §1, tweede lid, van het ontwerp, om in het kader van zijn taak van openbare dienst certificaten afgeleverd voor dergelijke producties aan te kopen aan het kostendekkend productietarief, kan binnen het kader van artikel 7 van de elektriciteitswet worden opgelegd.

Artikel 7 van de elektriciteitswet heeft het immers over de bevoegdheid om 'maatregelen van marktorganisatie' vast te stellen, hetgeen een ruim begrip is. Daaronder kan worden verstaan het opleggen van een aankoopverplichting van certificaten aan de netbeheerder tegen bepaalde prijzen indien daardoor de afzet van een minimum volume elektriciteit tegen een minimumprijs wordt verzekerd.

De verplichting inzake aan- en verkoop van groene certificaten kan overigens niet beschouwd worden als een verboden activiteit inzake verkoop van elektriciteit overeenkomstig artikel 9, §1, eerste lid, van de elektriciteitswet.

De verkoop van groene certificaten gebeurt immers los van de fysische verkoop van elektriciteit.

47. De CREG wenst er verder op te wijzen dat het onduidelijk is tegen welke prijs de netbeheerder de groene certificaten moet aanbieden op de markt. De vraag kan worden gesteld of dit moet gebeuren tegen kostprijs, zijnde het kostendekkend productietarief, dan wel of hierop een marge mag worden gerealiseerd.

In dit laatste geval, rijst de vraag wat met de gerealiseerde boni dient te gebeuren.

48. Verder is het mechanisme van terugbetaling van het netto-saldo aan de netbeheerder volgens de CREG niet volledig duidelijk.

De CREG begrijpt niet waarom er niet een fonds voor hernieuwbare energiebronnen wordt opgericht in uitvoering van artikel 7, eerste lid, 2°, van de elektriciteitswet.

In elk geval is het niet correct te bepalen dat het terzake gaat om een heffing op de tarieven gebaseerd op artikel 12, §2, 5°, c, van de elektriciteitswet. Het gaat in feite om een toeslag op de tarieven op grond van artikel 7 van de elektriciteitswet die moet worden vastgesteld bij

een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit, dat op zijn beurt bij wet moet worden bekrachtigd binnen de zes maand na de inwerkingtreding ervan.

De CREG wijst in dit verband op haar bevoegdheid om op grond van artikel 23, §2, tweede lid, 12° en 13°, van de elektriciteitswet een methode uit te werken voor de berekening van de kosten en verliezen bedoeld in artikel 21, eerste lid, 3°, a) van de elektriciteitswet, en om deze berekeningen te verifiëren.

Artikel 20

49. Rekening houdend met hetgeen onder punt 14 werd uiteengezet, wenst de CREG nog de volgende opmerkingen te formuleren.

Indien het systeem van administratieve geldboeten toch wordt behouden in het ontwerp, dient in elk geval rekening te worden gehouden met een aantal opmerkingen die reeds door de Raad van State met betrekking tot artikel 26 van het voorontwerp van Vlaams Decreet houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt werden gemaakt.⁷

De Raad van State benadrukte dat de administratieve geldboeten die steunen op een tekortkoming van de natuurlijke persoon of rechtspersoon ten aanzien waarvan ze worden opgelegd, van aard zijn om de belangen van die personen aanzienlijk aan te tasten. Daarom dient, krachtens het algemene beginsel van de hoorplicht, aan de betrokken personen dan ook in principe de gelegenheid te worden geboden om, voordat de beslissing tot het opleggen van de administratieve geldboete wordt genomen, hun standpunt omtrent de voorgenoemde sanctie op nuttige wijze te doen kennen.

Dit wordt geenszins voorzien in het ontwerp.

Bovendien ontbreekt een bepaling die de verhouding verduidelijkt tussen de strafrechtelijke bepalingen van artikel 21 van het ontwerp en de bepalingen betreffende de administratiefrechtelijke sanctionering.

⁷ Advies van de Afdeling Wetgeving van de Raad van State van 2 maart 2000, eerste kamer, bij het voorontwerp van Decreet houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, *Parl.St.*, Vlaams Parlement, 1999-2000, nr. 285/1, p.118 ev.

50. Het bedrag van de administratieve geldboete voorzien in artikel 20, tweede lid, van het ontwerp, komt overeen met de hoogte van de administratieve geldboete in 2003 voorzien in artikel 37, §2, van het Vlaamse decreet.

Het vaststellen van het bedrag van de administratieve geldboete is belangrijk aangezien het de maximale waarde van het groene certificaat vastlegt. Indien een groene certificaat méér zou kosten dan de administratieve geldboete, zal de producent immers verkiezen deze laatste te betalen.

De CREG stelt vast dat door het bepalen van de administratieve geldboeten de gewesten in feite een sluipende prijspolitiek voeren.

Dit stelt een ernstig probleem ten aanzien van de exclusieve federale bevoegdheid inzake tarieven en prijsbeleid.

Overleg tussen de gewesten en de federale overheid is noodzakelijk om dit probleem uit te klaren.

In elk geval dienen de gewesten en de federale overheid via overleg te bereiken dat de administratieve geldboetes steeds gelijk zijn.

Zoniet zou, in geval van uitwisselbaarheid van de certificaten, het gewest met het hoogste boetebedrag in feite steeds de bovengrens van de marktprijs van de certificaten bepalen.

Artikel 21

51. Artikel 21 van het ontwerp dient te worden weggelaten aangezien het een bevoegdheidsoverschrijding uitmaakt in hoofde van de Koning.

Artikel 30, §2, van de elektriciteitswet machtigt de Koning om strafsancties te voorzien voor inbreuken op bepalingen van uitvoeringsbesluiten van de elektriciteitswet. Deze sancties kunnen een gevangenisstraf van 6 maand en een geldboete van 20.000 BEF niet te boven gaan.

Artikel 21 van het ontwerp bepaalt evenwel dat wanneer, na aanmaning van de CREG, een persoon de bepalingen van huidig besluit of een ministerieel besluit genomen in uitvoering hiervan niet naleeft, de bepalingen van hoofdstuk VII van de wet van toepassing zijn.

De Koning beperkt zich derhalve niet tot het opleggen van sancties binnen de grenzen van artikel 30, §2, van de elektriciteitswet, doch legt door de verwijzing naar hoofdstuk VII van de elektriciteitswet andere en zwaardere sancties op.

Artikel 30, §2, van de elektriciteitswet biedt de Koning daartoe geen rechtsgrond.

Artikel 22

52. De CREG is van oordeel dat artikel 22, §1, van het ontwerp kan geschrapt worden omdat het geen enkele concrete toepassing zal kennen.

Het ontwerp heeft immers enkel betrekking op de off-shore productie van elektriciteit op basis van hernieuwbare energiebronnen, terwijl er tot op heden in België nog geen dergelijke off-shore productie bestaat.

Bovendien is het weinig waarschijnlijk dat bij off-shore productie het ontwikkelbaar vermogen per site kleiner zal zijn dan 10 MW zodat de Aanbevelingen C.C. (e) 95/14 en C.C. (e) 98/19 van het Controlecomité voor Elektriciteit en Gas inzake steun aan de ontwikkeling van hernieuwbare energiebronnen hierop niet van toepassing zijn.

53. In artikel 22, §2, van het ontwerp wordt gesteld dat de keuze voor het systeem van groene certificaten onherroepelijk is. De CREG betwijfelt of het correct is om hier over 'keuze' te spreken aangezien het systeem van het kostendekkend productietarief zelf op basis van groene certificaten werkt.

Artikel 23

54. Artikel 23 van het ontwerp bepaalt dat de quota worden opgelegd vanaf het eerste kalenderjaar volgend op de inwerkingtreding van het onderhavige besluit.

Deze bepaling lijkt moeilijk verzoenbaar met artikel 16, §2, van het ontwerp dat de quota slechts voor de jaren 2004-2010 vastlegt.

In de veronderstelling dat het besluit dit jaar nog in werking treedt, is er een probleem omdat artikel 16, §2, van het ontwerp geen quotum voor 2002 voorziet.

De CREG wijst in dit verband naar haar opmerking vervat in paragraaf 39 van dit advies.

TEKSTUELE OPMERKINGEN

55. De CREG wenst er voorafgaandelijk op te wijzen dat zij het taalgebruik niet op systematische manier heeft onderzocht aangezien dit niet tot haar opdracht behoort, doch dat zij hieronder de elementen aanstipt die zij spontaan opmerkte bij haar lectuur van het ontwerp.

Aanhef

56. In het eerste lid van de Nederlandstalige versie van de aanhef dienen de woorden 'op artikel 7 en artikel 30, §2' vervangen te worden door de woorden 'op de artikelen 7 en 30, §2'.

Het vijfde lid van de Nederlandstalige versie van de aanhef dient als volgt herschreven te worden : 'Gelet op de akkoordbevinding van de Minister van Begroting van ...;'.

Titel

57. In het Nederlandstalige opschrift van het ontwerp van koninklijk besluit dienen de woorden 'op basis van' te worden vervangen door de woorden 'met aanwending van' teneinde de tekst van het ontwerp in overeenstemming te brengen met de bewoordingen van artikel 7, tweede lid, 1°, van de elektriciteitswet.

Om de concordantie te behouden met de Franstalige tekst dienen de Nederlandstalige opschriften van de hoofdstukken III en IV respectievelijk als volgt aangepast te worden : 'Toekenningsvoorwaarden van de groene certificaten' en 'Toekenningsprocedure van de groene certificaten'.

In de Nederlandstalige versie van hoofdstuk V schrijve men 'kenmerken' in plaats van 'karakteristieken'.

In de Nederlandstalige versie van hoofdstuk VI schrijve men 'groene certificaten' in plaats van 'groene stroom certificaten'.

Artikel 1

58. In artikel 1, §1, van het ontwerp dienen de woorden 'behalve tegenstrijdige bepalingen in §2 hieronder' te worden weggelaten aangezien er in §2 geen bepalingen voorkomen die strijdig zijn met de definities vervat in artikel 2 van de elektriciteitswet.

Artikel 1, §1, van het ontwerp zou bovendien eenvoudiger kunnen worden geformuleerd als volgt :

“De definities vervat in artikel 2 van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt zijn van toepassing op dit besluit.”

59. In artikel 1, §2, 1°, van het ontwerp dienen de woorden 'op basis van' vervangen te worden door de woorden 'met aanwending van' en de woorden '*au départ*' door de woorden '*à partir*' teneinde de tekst in overeenstemming te brengen met de bewoordingen van artikel 7, tweede lid, 1°, van de elektriciteitswet.

In de Nederlandstalige versie van artikel 1, §2, 1°, van het ontwerp dienen de woorden 'groene stroom' vervangen te worden door de woorden 'groene elektriciteit'.

In de Nederlandstalige versie van artikel 1, §2, 2°, van het ontwerp is er sprake van 'waarborgt' terwijl de Franstalige versie het heeft over '*attestant*'. Het ware beter om in de Nederlandstalige versie het woord 'bewijst' te gebruiken net zoals in punt 3°.

In de Nederlandstalige versie van artikel 1, §2, 3°, van het ontwerp dient het woord 'produceerd' vervangen te worden door 'geproduceerd'.

Bovendien wordt het Franse woord '*cessible*' hier vertaald door het Nederlandse woord "verhandelbaar". Volgens het woordenboek Le Robert & Van Dale (uitgave 1997) betekent '*cessible*' echter 'overdraagbaar' en betekent '*négociable*' 'verhandelbaar'. De term '*négociable*', in het Nederlands 'verhandelbaar' wordt ook verder in de tekst gebruikt en lijkt hier de meest aangewezen term.

In de Nederlandstalige versie van artikel 1, §2, 5°, van het ontwerp dienen de woorden 'erin opgenomen' weggelaten te worden.

In de Nederlandstalige versie van artikel 1, §2, 6°, van het ontwerp dient het woord 'geleverde' verplaatst te worden; het dient te worden gevoegd tussen de woorden 'elektriciteit' en 'aan'.

Artikel 1, §2, 9°, van het ontwerp kan worden weggelaten aangezien deze definitie reeds werd opgenomen in artikel 2, tweede lid, 25°, van de elektriciteitswet.

In artikel 1, §2, 6°, van het ontwerp dienen de woorden 'Quotum' in het Nederlands en 'Quota' in het Frans niet met een hoofdletter geschreven te worden.

In de Nederlandstalige versie van artikel 1, §2, 6°, van het ontwerp dient de term 'eindklanten' te worden vervangen door de term 'eindafnemers', zoals gedefinieerd in artikel 2, tweede lid, 14°, van de elektriciteitswet.

In de Nederlandstalige versie van artikel 1, §2, 8°, van het ontwerp dient het woord 'ordonnantiën' vervangen te worden door het woord 'ordonnanties'.

Artikel 2

60. De Nederlandstalige versie van de aanvang van artikel 2, §1, eerste lid, van het ontwerp dient als volgt te worden geherformuleerd : 'Dit besluit heeft tot doel :'

Teneinde de tekst van het ontwerp in overeenstemming te brengen met de bewoordingen van artikel 7, 1° en 2°, van de elektriciteitswet wordt het tweede lid van artikel 2, §1, beter als volgt herschreven :

"1° de organisatie van de markt voor een verzekerde afzet erop, tegen een minimumprijs, van een minimumvolume elektriciteit geproduceerd met aanwending van hernieuwbare energiebronnen;"

"2° de inrichting van een mechanisme ter financiering van bepaalde netto-lasten die voortvloeien uit deze maatregelen."

Teneinde de concordantie met de Franstalige tekst te behouden dient artikel 2, §2, 1°, van het ontwerp als volgt aangepast te worden :

“Een stelsel van verhandelbare groene certificaten, evenals een quotum op het volume dat geleverd wordt aan de eindafnemers behorend tot de federale bevoegdheid, vergezeld van een boeteclausule”.

De Nederlandstalige versie van artikel 2, §2, 3°, van het ontwerp zou als volgt aangepast moeten worden :

“3° een kostendekkend productietarief voor de productie die gebruik maakt van een innoverende technologie, industriële risico's bevat en een interessant toepassingspotentieel biedt in België.”

Artikel 3

61. In de Franstalige versie van artikel 3 van het ontwerp wordt nu eens het woord ‘*accrédité*’ gebruikt en dan weer het woord ‘*agrée*’, daar waar zij betrekking hebben op het organisme dat de certificaten van oorsprongsgarantie uitreikt. In de Nederlandstalige versie van artikel 3 van het ontwerp worden afwisselend de woorden ‘erkend’ en ‘gemachtigd’ gebruikt.

Aangezien de terminologie eenduidig moet zijn stelt de CREG voor om daar waar het gaat om voormeld organisme in het Frans steeds de termen ‘*agrée*’ en ‘*agrée*’ te gebruiken en in het Nederlands de termen ‘officieel erkennen’ en ‘officieel erkend’, behoudens in artikel 3, §2, 2°, en §4, 2°, waar in het Frans de termen ‘*accrédité*’ en ‘*accréditation*’ kunnen behouden blijven. Op deze plaatsen dienen in het Nederlands de termen ‘geaccrediteerd’ en ‘accreditering’ gebruikt te worden.

62. Het gebruik van het woord ‘*dûment*’ in de Franstalige versie van artikel 3, §1, van het ontwerp lijkt overbodig. Dit woord wordt trouwens ook niet vertaald in het Nederlands.

In de Nederlandstalige versie van artikel 3, § 1, van het ontwerp schrijve men zowel in het eerste als in het tweede lid ‘groene elektriciteit’ in plaats van ‘groene stroom’.

De zinsnede ‘dat onafhankelijk is van producenten en leveranciers van elektriciteit’ dient te worden weggelaten in artikel 3, §1, eerste lid, van het ontwerp, aangezien deze vereiste reeds wordt vermeld in artikel 3, §2, 1°, van het ontwerp.

In de Nederlandstalige versie van artikel 3, § 1, tweede lid, van het ontwerp schrijve men 'bewijst' in plaats van 'toont aan' en 'de bron met aanwending waarvan' in plaats van 'de bron van waaruit'.

De woorden 'de eventueel toegekende tegemoetkomingen' in de Nederlandstalige versie van artikel 3, §1, tweede lid, van het ontwerp dienen vervangen te worden door de woorden 'de eventueel toegekende subsidies'. Tenslotte dienen de woorden 'plaats van productie' te worden vervangen door het woord 'productieplaats'.

63. De Nederlandstalige versie van de aanvang van artikel 3, §2, eerste lid, van het ontwerp dient als volgt aangepast te worden : 'Om officieel erkend te worden, moet een organisme de volgende voorwaarden vervullen :'

In de Nederlandstalige versie van artikel 3, §2, 1°, van het ontwerp dient het woord 'de' weggelaten te worden tussen de woorden 'over' en 'rechtspersoonlijkheid'. In punt 2°, dient het woord 'met' weggelaten te worden tussen de woorden 'conform' en 'het BELCERT systeem'.

64. De Nederlandstalige versie van artikel 3, §3, wordt beter als volgt herschreven :

"De aanvraag voor officiële erkenning, vergezeld van de nodige bewijsstukken, wordt gericht aan de minister. Deze erkent het organisme of weigert het te erkennen na onderzoek van de aanvraag en na advies van de CREG. De officiële erkenning wordt gegeven voor een hernieuwbare periode van drie jaar. Tijdens deze periode staat het certificatie-organisme onder de controle van de minister. "

65. De eerste zinsnede van artikel 3, §4, eerste lid, van het ontwerp is een te letterlijke vertaling van het Frans. Het zou beter zijn deze zin als volgt te herformuleren :

"De minister beslist tot de intrekking van de officiële erkenning :... "

De verwijzing in de Nederlandstalige versie van artikel 3, §4, eerste lid, 1°, van het ontwerp naar '§1', dient te worden vervangen door '§2'.

De Nederlandstalige versie van artikel 3, § 4, eerste lid, 2°, van het ontwerp wordt beter als volgt geherformuleerd :

“wanneer de accreditering van een certificatie-organisme ingetrokken wordt conform het Belcert systeem of volgens een systeem van intrekking van accreditering als equivalent erkend in een andere Lid-Staat van de Europese Unie.”

De Nederlandstalige versie van artikel 3, §4, tweede lid, wordt beter als volgt herschreven :

“De beslissing tot intrekking wordt gemotiveerd. Ze kan pas genomen worden nadat het officieel erkend organisme hiertoe behoorlijk werd opgeroepen.”

66. In de Nederlandstalige versie van artikel 3, § 5, van het ontwerp dient het afbrekingsteken verplaatst te worden. Het woord ‘uitoefenen’ dient te worden afgebroken na de letter t, en niet na de letter i.

In de Nederlandstalige versie van artikel 3, §5, van het ontwerp schrijve men ‘certificaat van oorsprongsgarantie’ in plaats van ‘garantiecertificaat’.

In de Nederlandstalige versie van artikel 3, §5, van het ontwerp dienen de woorden ‘minimaal jaarlijks’ te worden vervangen door ‘ten minste éénmaal per jaar’.

Artikel 4

67. Het eerste lid van artikel 4 dient in de Nederlandstalige versie als volgt aangepast te worden :

“Elke aanvraag voor een certificaat van oorsprongsgarantie wordt aan een officieel erkend organisme bedoeld in artikel 3, § 1, eerste lid, gericht”.

In de Franstalige versie van artikel 4, eerste lid, schrijve men *‘l’article 3, §1, alinéa 1er’* in plaats van *‘l’article 3, alinéa 1er’*.

In het eerste lid van artikel 4 zijn de woorden *‘dûment’* en ‘behoorlijk’ overbodig en worden beter weggelaten.

In artikel 4, tweede lid, van het ontwerp schrijve men ‘een officieel erkend organisme’ in plaats van ‘een gemachtigd organisme’ en *‘un organisme agréé’* in plaats van *‘un organisme accrédité’*.

Artikel 5

68. In de Nederlandstalige versie van het ontwerp dient het woord 'gemachtigd' te worden vervangen door 'officieel erkend'. In de Franstalige versie dient 'accrédité' te worden vervangen door 'agrée'.

In de Nederlandstalige versie dient het woord 'van' bovendien te worden weggelaten tussen de woorden 'op elk moment' en 'een gemachtigd organisme'.

Artikel 6

69. De tweede zin van artikel 6, eerste lid, van de Nederlandstalige versie van het ontwerp dient als volgt aangepast te worden :

“De groene certificaten worden toegekend voor het netto-volume van groene elektriciteit dat geïnjecteerd wordt in het transmissienet of vervoerd wordt door middel van directe lijnen”.

In de Franstalige versie van artikel 6, eerste lid, van het ontwerp schrijve men '*sont octroyés pour la quantité nette d'électricité verte injectée sur le réseau de transport ou pour celle transmise au moyen de lignes directes*' in plaats van '*sont octroyées tant pour la quantité nette d'électricité verte injectée sur le réseau de transport ou transmises au moyen de lignes directes*'.

In de Nederlandstalige versie van artikel 6, tweede lid, van het ontwerp schrijve men 'die nodig zijn voor de voorbereiding van de gebruikte hernieuwbare energiebronnen' in plaats van 'die nodig zijn van de voorbereiding de gebruikte hernieuwbare energiebron'.

70. In de Nederlandstalige versie van artikel 6, derde lid, van het ontwerp dienen de woorden 'op basis de meetbare gegevens' te worden vervangen door de woorden 'op basis van de meetgegevens'. Ook in het Frans dient de term '*données métrées*' te worden gebruikt in plaats van '*données mesurables*'. '*Site de production*' wordt beter vertaald door 'productieplaats'. In de Nederlandstalige versie schrijve men tevens 'die hem ter beschikking zijn gesteld' in plaats van 'die haar ter beschikking zijn gesteld' en 'productieplaats' in plaats van 'plaats van productie'.

Artikel 7

71. Aangezien artikel 7 slechts één paragraaf bevat, dient '§1' te worden weggelaten.

In de Nederlandstalige versie van artikel 7 van het ontwerp dienen de woorden 'minimaal maandelijks' te worden vervangen door 'ten minste éénmaal per maand'.

Artikel 9

72. De woorden '*préalable*' in het Frans en 'voorafgaand' in het Nederlands zijn overbodig en worden beter weggelaten.

De eerste zin werd trouwens vertaald in gebrekkig Nederlands en wordt beter als volgt geformuleerd :

“De aanvraag voor toekenning van groene certificaten wordt gericht aan de zetel van de CREG per aangetekend schrijven of tegen bericht met ontvangstbewijs.”

Artikel 10

73. In de Nederlandstalige versie dient het woord 'ingevuld' geschrapt te worden.

Artikel 11

74. De woorden '*l'expiration de ce délai*' worden beter vertaald door de woorden 'bij het verstrijken van deze termijn'.

Artikel 12

75. In artikel 12, eerste lid, van het ontwerp dienen de woorden 'minstens maandelijks' te worden vervangen door 'ten minste éénmaal per maand'.

Men schrijve bovendien 'Hoofdstuk' met een kleine letter.

In de Nederlandstalige versie van artikel 12, tweede lid, van het ontwerp schrijve men 'groene certificaten' in plaats van 'groene stroom certificaten'.

In de Nederlandstalige versie van artikel 12, derde lid, van het ontwerp dienen de woorden 'bijgehouden en behandeld' te worden vervangen door 'bewaard en beheerd'.

In het derde lid dient het woord 'databank' vervangen te worden door het woord 'gegevensbank' zoals gedefinieerd in artikel 1, §2, 5°, van het ontwerp.

In de Nederlandstalige versie van het vierde lid van artikel 12 van het ontwerp dient het woord 'de' ingevoegd te worden tussen de woorden 'van' en 'op'. Het woord 'worden' dient vervangen te worden door het woord 'wordt'.

Artikel 13

76. In de Franstalige versie van artikel 13 van het ontwerp schrijve men '*certificats verts*' in plaats van '*certificat vert*'.

In de Nederlandstalige versie dient het woord 'daarvan' te worden ingevoegd tussen het woord 'installatie' en de woorden 'en levert'. Bovendien dient het woord 'voorwaarden' te worden afgebroken na 'voor'.

Men schrijve 'bedoeld in hoofdstuk III' in plaats van 'overeenkomstig Hoofdstuk III'.

Artikel 14

77. In de Nederlandstalige versie van artikel 14, § 1, eerste en tweede lid, §§ 2 en 3, van het ontwerp dient het woord 'databank' vervangen te worden door het woord 'gegevensbank' zoals gedefinieerd in artikel 1, §2, 5°, van het ontwerp.

In de Nederlandstalige versie van artikel 14, §1, tweede lid, van het ontwerp schrijve men 'productieplaats' in plaats van 'plaats van productie' en 'groen certificaat' in plaats van 'groene stroom certificaat'.

78. De verwijzing naar artikel 15 in artikel 14, §2, van het ontwerp dient te worden vervangen door 'een verwijzing naar artikel 16'.

In de Nederlandstalige versie van artikel 14, §2, van het ontwerp schrijve men 'om te voldoen aan de quota opgesteld met toepassing van artikel 16' in plaats van 'om te voldoen aan de quotavereiste vermeld in art. 15'.

79. In de Nederlandstalige versie van artikel 14, §3, van het ontwerp dient 'art.' te worden vervangen door 'artikel'.

80. De Nederlandstalige versie van artikel 14, §4, dient als volgt geherformuleerd te worden :

“De CREG brengt jaarlijks verslag uit aan de minister over de toepassing van dit artikel.”

Artikel 15

81. In de Nederlandstalige versie van artikel 15, tweede lid, van het ontwerp schrijve men 'elektronisch' in plaats van 'elektronische'.

Het woord 'geregistreerde' dient verplaatst te worden; het dient te worden gevoegd tussen de woorden 'certificaten' en 'in'.

82. De Nederlandstalige versie van artikel 15, derde lid, van het ontwerp wordt beter als volgt geformuleerd :

“De CREG bevestigt de registratie van de nieuwe coördinaten van de titularis evenals de gegevens van het desbetreffende groene certificaat binnen de tien dagen aan de nieuwe titularis.”

Het verdient tevens aanbeveling te specificeren of deze tien dagen al dan niet werkdagen zijn.

In de Nederlandstalige versie van artikel 15, derde lid, van het ontwerp schrijve men ‘groen certificaat’ in plaats van ‘groene stroom certificaat’.

Artikel 16

83. De Nederlandstalige versie van artikel 16, §1, eerste lid, van het ontwerp wordt beter als volgt aangepast :

“Voor het einde van elk jaar dienen de volgende natuurlijke en rechtspersonen een aantal groene certificaten over te maken aan de CREG dat overeenstemt met het quotum dat hen werd opgelegd met toepassing dit artikel :”

De Nederlandstalige versie van artikel 16, §1, tweede lid, 1°, van het ontwerp zou als volgt geherformuleerd dienen te worden :

“de producenten en tussenpersonen, op basis van de elektriciteit geleverd aan de op het transmissienet aangesloten in aanmerking komende eindafnemers”.

De Nederlandstalige versie van artikel 16, §1, tweede lid, 2°, van het ontwerp zou als volgt aangepast dienen te worden :

“de netbeheerder, op basis van de elektriciteit geleverd aan de eindafnemers”.

In de Nederlandstalige versie van artikel 16, §1, derde lid, van het ontwerp schrijve men ‘quotum’ in plaats van ‘quotaverplichting’ en in plaats van ‘quota’.

Artikel 17

84. In §1 schrijve men ‘bedoeld in artikel 6 van de wet’ en ‘*visées à l’article 6 de la loi*’.

De elektriciteitswet werd op die manier gedefinieerd in artikel 1, §2, 7°, van het ontwerp.

In de Nederlandstalige versie van §2 schrijve men ‘het quotum’ in plaats van ‘de quota’.

Artikel 18

85. In de Franstalige versie van artikel 18, §1, van het ontwerp schrijve men ‘*négociable*’ in plaats van ‘*transmissible*’.

In de Nederlandstalige versie van artikel 18, §1, tweede lid, 1° en 2°, van het ontwerp dienen de letters ‘art.’ te worden vervangen door het woord ‘artikel’.

In de Nederlandstalige versie van artikel 18, §1, tweede lid, 1°, van het ontwerp schrijve men ‘in artikel 16, §1,’ in plaats van ‘onder art. 16 §1’ en ‘bedoeld’ in plaats van ‘opgesomd’.

In de Nederlandstalige versie van artikel 18, § 1, tweede lid, 2°, van het ontwerp schrijve men ‘verstreken is’ in plaats van ‘bereikt wordt’.

Artikel 19

86. De Nederlandstalige versie van artikel 19, §1, van het ontwerp wordt beter als volgt geherformuleerd :

“Indien, na advies van de CREG en overleg met de gewesten, de productie van groene elektriciteit waarbij gebruik wordt gemaakt van een productietechnologie die innoverend is, industriële risico’s omvat en interessante ontwikkelingsvooruitzichten biedt, op korte termijn niet rendabel blijkt te zijn ten opzichte van de marktprijs, kan de minister een regime van minimumprijzen instellen dat de kosten compenseert voor een maximale duur van tien jaar teneinde de afzet op de markt te verzekeren van een minimum volume elektriciteit geproduceerd met aanwending van deze hernieuwbare energiebronnen”.

87 Artikel 19, §2, eerste zin, van het ontwerp werd slecht vertaald in het Nederlands. De zin dient als volgt te worden geformuleerd :

“De netbeheerder zal deze certificaten op geregelde tijdstippen op de markt moeten aanbieden teneinde de kosten te recupereren”.

In artikel 19, §2, tweede zin, van het ontwerp dienen de woorden ‘art. 12, §2, c) van de wet’ te worden vervangen door de woorden ‘artikel 12, §2, 5°, c), van de wet’ en dient de referentie ‘art. 20’ vervangen te worden door de referentie ‘artikel 20’.

Artikel 20

88. In de Nederlandstalige versie van artikel 20, tweede lid, van het ontwerp dient het woord ‘euro’ te worden toegevoegd na het bedrag ‘[100]’ teneinde coherent te zijn met de Franstalige versie. In ditzelfde lid schrijve men ‘de quota’ in plaats van ‘de quotaverplichting’.

Artikel 21

89. In de Nederlandstalige versie van artikel 21 dienen de woorden ‘huidige decreet’ te worden vervangen door de woorden ‘dit besluit’.

Artikel 22

90. In de Nederlandstalige versie van artikel 22, §1, eerste lid, van het ontwerp dienen de woorden ‘vanaf het van kracht worden van dit besluit’ te worden vervangen door de woorden ‘vanaf de inwerkingtreding van huidig besluit’.

In de Nederlandstalige versie van het tweede lid van artikel 22, §1, van het ontwerp schrijve men 'compenserende minimumprijzen' in plaats van 'minimale ondersteuningsprijzen' en 'artikel' in plaats van 'art.'.

In §2, eerste lid, van dit artikel tenslotte schrijve men 'betrokken' in plaats van 'in aanmerking komende'.

////

Voor de Commissie voor de Regulering van de Elektriciteit en het Gas

Bernard THIRY
Directeur

Christine VANDERVEEREN
Voorzitter van het Directiecomité

Guido CAMPS
Directeur

Thomas LEKANE
Directeur